

конкретних методик, що дозволяють втілювати свої бажання і досягти гармонії. Це те, що дозволяє нам бути в постійному розвитку, містити своє життя в порядку та стати успішним. Це ціла наука, яка вчить людину не тільки правильної організації праці чи відпочинку, контролю часу, а й мистецтву керувати емоціями, протистояти стресам, спілкуванню з людьми, різним технікам саморозвитку [1].

Щоб навчитися “менеджменту життя” потрібно вміти не тільки ставити собі рамки, але і порушувати їх або перевтілювати дієве в більш дієвіше. Наприклад, директор на конкретний блок справ відводить день і працює до результату. Але ні в якому разі не варто братися за кілька цілей і кидатися між ними, намагатися досягти відразу всіх. Це тільки виснажує, а результатів не принесе. Якщо ж розбити роботу на частини, розташовані послідовно, то справа піде набагато легше і ефективніше. Набагато ж краще, коли керівникові вдається “задіяти” мотиви творчої самореалізації, самовираження, мотив значущості праці педагогів, а їх ініціатива стає головною рушійною силою розвитку педагогічного процесу. При цьому функція контролю перевтілюється у функцію координації діяльності окремих людей і узгодження їх інтересів.

Успішні менеджери працюють до результату, а не до обіду. Взавшись за щось, ідуть до кінця, а під час перерви на відпочинок, не гублять ниточку головного діла. Багато хто поступає навпаки, і це зовсім неправильно. Є одна важлива причина по якій вони, директори сучасного “лайф-стайлу”, більш конкурентоспроможні – кращий самоконтроль емоцій. Але буває що не так просто цього досягти. Коли приливають емоції не кажіть собі “Все, з мене досить – займись чимсь іншим”, а “вмикайте” силу волі й дочекайтеся піку темпу, і лише тоді направляйте себе на інше діло [2].

Важливою і досить ефективною річчю є чітка постановка часу, коли потрібно закінчити ту чи іншу справу. Наприклад, у навчальному закладі з’являється новий завуч, і щоб дізнатись чи він конкурентоспроможний, директор задає йому завдання на конкретний відведений час. При виконанні завдання суттєво буде контролювати підлеглого словами: “Ваш час обмежений, не в спроможності вчасно – до побачення”. Тоді в людини виробляється такий креатив, що за короткий відрізок часу все успіває зробити, а от якість від нього залежить.

Отже, щоб управлінське мислення стосовно внутрішньошкільного управління, як підкреслює В. Топоровський, передбачало радикальні зміни всієї освітньої системи на новому рівні, потрібно щоб life-management розвивався в кожному навчальному закладі, а саме в особистості директора як сучасного менеджера НЗ.

Література

1. Борисова А.Н. Эффективный лайф-менеджмент / А.Н. Борисова. – М: Антология, 2014. – 128 с.
2. Парабеллум А. Прорыв! 11 лучших тренингов по личному росту / А. Парабеллум, Н. Мрочковский, А. Толкачев, О. Горячо. – СПб: Питер, 2012. – С. 283 – 292.

АКМЕОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ ВПРОВАДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В СИСТЕМІ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ

*Т.Є. Кушнірова
Київ, Україна*

Акмеологічний аспект інновацій визначає орієнтацію на самовдосконалення та розвиток творчого потенціалу особистості, набуття суб’єктом знань та технологій, що забезпечують можливість його успішної самореалізації в громадському житті та сфері професійної діяльності [4]. У процесі розвитку творчих здібностей виявлення новітніх досягнень вимагає їх вивчення та освоєння нових методів і способів вирішення творчих завдань. Такими є інформаційно-комунікаційні технології, що готують особистість до діяльності в умовах сучасного інформаційного суспільства.

Для багатьох комп’ютер став робочим інструментом. Це забезпечує процес самоосвіти, створює умови розвитку ініціативи та самостійності мислення. Головне значення мають ті інформаційні технології, які дають можливість для творчості та самовдосконалення [5, с. 14 - 15]. Застосування ІКТ є одним із шляхів вдосконалення організації самостійної роботи [3, с.183]. В навчанні використовуються електронні засоби з демонстрацією експерименту, медіафрагментами (текстом, ілюстраціями, відео, за необхідністю – музичним супроводом). Ефективно вирішується проблема наочності. Це активізує процеси сприйняття, осмислення та запам’ятовування. Комп’ютерні програми адаптують інформацію до потреб людини. Сьогодні створено багато джерел в електронній формі – електронні журнали, енциклопедії, ілюстровані комп’ютерні книги, словники, глосарії, бібліографічні та реферативні бази даних. Використання комп’ютера і мережі Internet дає можливість вести кореспонденцію, бути присутнім на лекціях відомих учених, брати участь у конференціях, діалогах [1, с. 18 - 19], застосовувати електронну книгу. Інформаційно-комунікаційні технології широко використовуються в дистанційній освіті, принципами якої є доступність, технологічність, індивідуальний темп навчання, творчість. Інтерактивне тестування в режимі On-line допомагає підготуватись до зовнішнього незалежного тестування, розвиває інтелектуальні здібності.

Інформаційно-комунікаційні технології підвищують мотивацію до навчання, забезпечують

інтегративний підхід. Завдяки інформаційним технологіям викладач проектує навчальне середовище, запобігаючи переважанню учнів та студентів, активізує навчально-пізнавальну діяльність через отримання інформації, її практичне застосування, корегує діяльність завдяки зворотньому зв'язку. Учні та студенти беруть активну участь в створенні презентацій, розвивають творчі здібності. Це формує систему образного мислення, інтенсифікує діяльність викладачів, учнів та студентів. Методичні матеріали, розроблені з використанням інформаційних технологій, допомагають успішно вирішувати професійні завдання.

Інформаційні технології розширюють ерудицію шляхом віртуальних подорожей музеями, бібліотеками світу. Широке впровадження інформаційно-комунікативних технологій необхідне для розвитку таких якостей як відкритість новому досвіду, рефлексивність, самоповага [2, с.18].

Отже, інформаційно-комунікаційні технології посилюють мотивацію, забезпечують індивідуалізацію та диференціацію навчання, самоконтроль та самокорекцію самостійної діяльності, формують інформаційну культуру. Інформаційно-комунікаційна компетентність є необхідністю для сучасного випускника школи та студента в професійній підготовці.

Література

1. Волканова В. Сучасні технології навчання // Директор школи. — 2007. - № 37. — С. 18 – 19.
2. Крамаренко С.Г. Вплив інформаційних технологій на розвиток творчих здібностей інноваційної особистості. – Комп'ютер у школі та сім'ї. – 2012. - № 4. – С. 18.
3. Кушнерова Т.Є. Комплексний підхід до організації самостійної роботи студентів в системі формування професійної компетентності. / Кушнерова Т.Є. // Тематичний випуск «ВИЩА ОСВІТА УКРАЇНИ У КОНТЕКСТІ ІНТЕГРАЦІЇ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ». – К.: Гнозис, 2013. – Том II (44), Додаток 1 до Випуску 31. - С.181 - 187.
4. Малицька О.В. Формування загальнозначущих компетенцій випускників ВНЗ у контексті Болонської декларації. Library.uira.edu.ua / library /
5. Соколова А.М., Юрко Т.С. Проблеми та перспективи вдосконалення самостійної роботи студентів. – Матеріали XXXIX Міжнародної науково-методичної конференції. – Полтава. – 2014. – С. 14 – 15.

ФОРМУВАННЯ ХІМІЧНИХ ПОНЯТЬ

*Л.О. Литвин
Полтава, Україна*

Питання формування та розвитку понять постійно знаходиться в центрі уваги вчених та вчителів.

Проблеми теорії та методики формування природничо-наукових понять досліджують сучасні філософи, психологи, педагоги.

Значну увагу до формування хімічних понять виявляють і педагоги-практики. У дисертаційному дослідженні О.О.Гирі наведені результати опитування вчителів про те, які елементи системи наукових знань вони вважають провідним у власній педагогічній діяльності. Згідно з даними опитування більше 40% учителів найважливішими елементами знань визнають поняття, що більше ніж удвічі перевищує відсоток відповідей, у яких провідними елементами знань називаються наукові факти, теорії або закони [1, с. 66].

У той же час аналіз шкільної практики показує недостатній рівень засвоєння учнями основних хімічних понять. Неправильне, недостатнє, нерациональне формування понять і вмій С.Ф.Решнова та І.П.Банківський називають основними причинами типових недоліків у знаннях та вміннях учнів з хімії [7, с. 16].

Недостатній рівень засвоєння школярами понять, які є елементами наукових знань, їх невміння використовувати набуті знання для пояснення явищ повсякденного життя, розв'язування завдань практичного характеру, вирішення реальних проблем, викликає обґрунтоване занепокоєння [8, с. 1].

Аналіз науково-педагогічної літератури свідчить, що основними підходами до формування хімічних понять, поширеними в сучасній педагогічній практиці, є генетичний [6, с. 66-67], структурний [6, с. 67], системний [3, с. 12-13] та діяльнісний [3, с. 15]. Усі вони, за винятком останнього, прийшли в освіту з науки.

Традиційно хімія розвивалася на основі генетичного підходу, який передбачав емпіричне вивчення властивостей речовин та їх перетворень, на підставі чого робився гіпотетичний висновок про внутрішню будову речовини, її структуру.

Генетичний підхід є ефективним при формуванні емпіричних понять про властивості речовин, ознаки й умови перебігу хімічних реакцій тощо.

Структурний підхід полягає у дослідженні будови об'єкту вивчення, його структури, зв'язків з іншими об'єктами, на підставі чого стає можливим передбачення його властивостей та походження. При цьому емпіричні етапи формування поняття скорочуються на користь теоретичних, значна увага